

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Samohýl group a.s.

Strona przeciwna: Generální ředitelství cel

Sentencja

Nomenklaturę scaloną zawartą w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej, w brzmieniu wynikającym z rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1101/2014 z dnia 16 października 2014 r., należy interpretować w taki sposób, iż produkt w postaci roztworu przeznaczonego dla kotów, który aplikuje się poprzez nakrapianie na skórę („spot on”) za pomocą pipet (0,5 ml), a który zawiera substancję czynną o nazwie fipronil (50 mg w jednej pipecie) oraz substancje pomocnicze takie jak butylohydroksyanizol E320, butylohydroksytoluen E321, alkohol benzyłowy i dietylenoglikolowy eter monoetylu, jest – z zastrzeżeniem dokonania przez sąd odsyłający oceny wszystkich znanych mu okoliczności faktycznych – objęty pozycją taryfową 3808 tej nomenklatury jako „środek owadobójczy”.

(¹) Dz.U. C 68 z 2.3.2020.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 10 marca 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny – Polska) – M.A. / Konsul Rzeczypospolitej Polskiej w N.

(Sprawa C-949/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Kontrole graniczne, azyl i imigracja – Polityka wizowa – Konwencja wykonawcza do układu z Schengen – Artykuł 21 ust. 2a – Karta praw podstawowych – Artykuł 47 – Prawo do skutecznego środka prawnego – Odmowa wydania przez konsula wize długoterminowej – Obowiązek zagwarantowania przez państwo członkowskie środka prawnego przed sądem od decyzji o odmowie wydania takiej wize]

(2021/C 182/25)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: M.A.

Druga strona postępowania: Konsul Rzeczypospolitej Polskiej w N.

Sentencja

1) Artykuł 21 ust. 2a Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między rządami państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, podpisanej w Schengen w dniu 19 czerwca 1990 r., która weszła w życie w dniu 26 marca 1995 r., zmienionej rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 610/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r., należy interpretować w ten sposób, że nie znajduje on zastosowania do obywatela państwa trzeciego, któremu odmówiono wydania wize długoterminowej.

- 2) Prawo Unii, w szczególności art. 34 ust. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/801 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych, odbycia studiów, szkoleń, udziału w wolontariacie, programach wymiany młodzieży szkolnej lub projektach edukacyjnych oraz podjęcia pracy w charakterze au pair w świetle art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, należy interpretować w ten sposób, że nakłada ono na państwa członkowskie obowiązek ustanowienia procedury odwoławczej od decyzji o odmowie wydania wizy w celu odbycia studiów, w rozumieniu tej dyrektywy, której szczegółowe zasady należą do porządku prawnego każdego państwa członkowskiego, przy poszanowaniu zasad równowagi i skuteczności, przy czym procedura ta musi gwarantować na pewnym etapie środek prawny przed sądem. Do sądu odsyłającego należy zbadanie, czy wniosek o wydanie wizy długoterminowej w celu odbycia studiów rozpatrywany w postępowaniu głównym jest objęty zakresem stosowania tej dyrektywy.

(¹) Dz.U. C 191 z 8.6.2020.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 18 marca 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny – Polska) – UAB „P” / Dyrektor Izby Skarbowej w B.

(Sprawa C-48/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 203 – Podatki nienależnie wykazane na fakturze – Dobra wiara wystawcy faktury – Ryzyko utraty wpływów podatkowych – Obowiązki ustanowienia przez państwa członkowskie możliwości korekty podatku nienależnie wykazanego na fakturze – Zasada neutralności podatkowej i zasada proporcjonalności]

(2021/C 182/26)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: UAB „P”

Strona przeciwna: Dyrektor Izby Skarbowej w B.

Sentencja

Artykuł 203 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej oraz zasady proporcjonalności i neutralności podatku od wartości dodanej (VAT) należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisom krajowym, które w konsekwencji wszczęcia procedury kontroli podatkowej nie zezwalają podatnikowi działającemu w dobrej wierze na korektę faktur z nienależnie wykazanym VAT, mimo że odbiorca tych faktur miałby prawo do zwrotu tego podatku, gdyby transakcje wykazane na tych fakturach zostały należycie rozliczone.

(¹) Dz.U. C 191 z 8.6.2020.